

Księża Kardynałowie,
Drodzy Bracia w biskupstwie,
Panie Ministrze,
Dostojni Rektorzy Uczelni Krakowskich,
a nade wszystko Wy, kochani Studenci, bo przecież dla Was tu jesteśmy

19 czerwca br., w uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa, Ojciec Święty Benedykt XVI erygował Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie. W ten sposób dobiegł kresu niezamierzony przez nas proces, który rozpoczął się trudnym i bolesnym doświadczeniem, jakim było usunięcie Wydziału Teologicznego ze struktur Uniwersytetu Jagiellońskiego w 1954 roku. U podstaw niesprawiedliwej decyzji władz totalitarnego systemu legł zuchwały zamiar usuwania Boga, Kościoła i dziedzictwa wiary ze świadomości człowieka, z życia i kultury Narodu.

Ludzie odpowiedzialni za Wydział Teologiczny nie pogodzili się nigdy z jednostronną decyzją władz. Nie można przecież było pogodzić się z próbą unicestwienia wielowiekowej działalności środowiska, które wносиło ważny wkład w życie duchowe Kościoła i Narodu. Czyniło to szukając prawdy, dzieląc się owocami refleksji, kształtując umysły i serca kolejnych pokoleń, wnosząc w naszą narodową kulturę światło pozwalające lepiej rozumieć sens życia człowieka i naszych dziejów.

Dlatego doniosłe było orzeczenie Stolicy Apostolskiej z 1959 roku, uznające ciągłość istnienia krakowskiego Wydziału Teologicznego, chociaż pozostającego poza strukturą Uniwersytetu. Niemniej doniosłą była decyzja Jana Pawła II z 8 grudnia 1981 roku, przekształcająca Wydział Teologiczny w Papieską Akademię Teologiczną. Dekret Benedykta XVI z 19 czerwca 2009 roku wpisuje się w ten proces transformacji i oznacza jego uwieńczenie.

Podczas dzisiejszej Mszy świętej dziękowaliśmy już Bogu i wszystkim, dzięki którym narodził się nowy Uniwersytet. Chciałbym ponownie wyrazić naszą wdzięczność Ojcu Świętemu Benedyktowi XVI za jego dalekosiężną decyzję. Dziękuję Kardynałowi Zenonowi Grocholewskiemu, Prefektowi Kongregacji Edukacji Katolickiej.

Jestem wdzięczny polskim Biskupom, zwłaszcza tych diecezji, które współpracowały z nami. Dziękuję środowisku teologicznemu Krakowa z Rektorami za troskę o przetrwanie tradycji studiów teologicznych w naszym mieście. Moją wdzięcznością obejmuję całe środowisko akademickie królewskiego grodu za popieranie starań Wydziału Teologicznego. Dziękuję Magnificencji księdzu Rektorowi Papieskiej Akademii Teologicznej Janowi Dyduchowi i jego współpracownikom za wielkie zaangażowanie w przekształcenie PAT-u w Uniwersytet Papieski.

Uważam, że powołanie do życia Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa nie jest przypadkowe. Ten fakt w jakiś sposób wpisuje się w tożsamość i misję Uczelni, a rysami tej tożsamości i misji są prawda i miłość. O głębokich relacjach i więzach istniejących między tymi pojęciami mówił nam dobitnie w ostatnich miesiącach Benedykt XVI. Jak pisze w encyklice *Caritas in veritate*, „prawdy trzeba szukać, znajdować ją i wyrażać w «ekonomii» miłości, a miłość z kolei musi być pojmowana, uwierzytelniana i wprowadzana w życie w świetle prawdy. W ten sposób nie tylko przysłużymy się miłości, oświeconej przez prawdę, ale przyczynimy się do uwiarygodnienia prawdy, ukazując jej moc nadawania autentyczności i przekonywania w konkretnie życia społecznego” (n. 2). „Dlatego – mówi Papież – obrona prawdy, przedstawianie jej z pokorą i przekonaniem oraz świadczenie o niej w życiu stanowią trudne i niezastąpione formy miłości” (n. 1).

Życzę wszystkim Wydziałom, wszystkim profesorom, wykładowcom, pracownikom administracji oraz studentom i studentkom Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II, aby podejmowali na co dzień tę trudną i niezastąpioną posługę miłości. Niech całe środowisko Uniwersytetu szuka prawdy, dzieli się prawdą, zapala do niej młode pokolenie. Niech ubogaca kulturę naszego Narodu i Kościoła. Niech twórczo rozwija myśl swojego Patrona, który trzydzieści jeden lat temu rozpoczynał swój długi pontyfikat w służbie Bogu i człowiekowi.

Otrzymałiśmy wielki dar. Dar zobowiązuje i przyjmuje kształt zadania. Musimy zespolić nasze siły, aby podjąć to zadanie z wyobraźnią i entuzjazmem.

Dziękuję.

Stanisław kard. Dziwisz
metropolita krakowski

Kraków, 16 października 2009 r.